

İÇİNDEKİLER

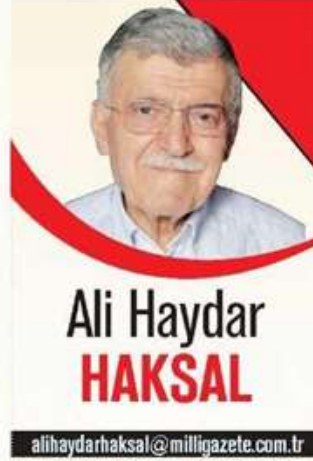
Sıra	Tarih	Yayın	Başlık	Sayfa
1	16.09.2024	Milli Gazete	ALİ HAYDAR HAKSAL	2

BU ÇAĞIN ÇOCUKLARI KİMİN?

HER medeniyetin çocukları ve insanı, kendileriyle tanımlanırlar. Müslüman medeniyetinin insanı kendisiyle, Hristiyanların, Budistlerin, Yahudilerin insanı da kendileriyle değerlendirilirler. Bu bağlamda bakıldığında Yahudilerin insanı ve çocukları tam anlamıyla kendi dinlerini ve medeniyetlerini temsil ediyorlar. En acımasız ve kan dökücü hâllerle. Genlerinde var olan, üstünlük olgusu başkalarına yaşama hakkı tanımıyor. Tanısa bile onlar bir alt katmanın insanlarıdır.

Modern Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşunun üzerinden yüz yıl geçti. Geçen zaman içinde yüzüncü yılı kutlandı. 1935 yılında okunan bir marş vardı; "On yılda on milyon genç yarattık". Bugün de o marş ısrarla söyleniyor. Kuruluşun üzerinden on yıl değil yüz yıl geçmiş durumda. Eğitim kurumları, yaratılan gençlik ve insanlık gençlik yıllarını çoktan bitirdi, yaşlandı, artık başka nesiller devam ediyor.

Bu gençlik ve insanlık bambaşka bir eğitimden geçti. İdeolojiler benimsedi. Kimi zaman sağ, kimi zaman sol, milliyetçi yöntemler denendi. Hemen hepsi karma, iç içe geçen bir düşünüş ve yaşayış biçimi. Cumhuriyetin kurucularının partisinin oklanna bakın, onlar aslında kendisini tanımlamaya yetiyor. Hem devletçi, hem milliyetçi, hem halkçı. Bunlar yeterli olmadığından zamanla değişkenlik gösterdi. Aslında belli başlı bir ideolojisi olmamasına karşın karma Batı düşüncesinin belli bir isim ile özdeşleştirilmesi, sadece "çağdaşlık" olarak tanımlanması söz konu-

su. Dalgaların ve etkilerin bir karışımı. Zaman içinde kimi zaman sosyalizm devletçiliği, kimi zaman Batı liberalizmi, kapitalizmi ve hatta faşizminin bir karışımı dersek doğru bir yaklaşım olur. En belirgin özelliği ise modernizm. Bu, İslâm medeniyetinin dışında yeni bir hayat anlayışı.

Bu hayat anlayışının ideolojisi nedir diye sorulsa "Kemalizm" diye tanımlanacak. Peki bu sosyalizm midir, devletçilik midir, liberalizm midir, faşizm midir ya da nedir? Sağlıklı bir yaklaşımda bulunulursa hemen hepsinden etkiler ve izler taşımaktadır.

Aslında buradan varmak istediğimiz bu çağın insanı çok pragmatist, çok karmaşık ve çok da ne olduğu belli olmayan anlayışlara sahip. Ne deseniz o var.

Genel anlamda suçlananlar din-darlar, geleneksel yaşama tarzına bağlı olanlar. İşlenen çocuk cinayetleri, sapkınlıklar, kadın ve insan cinayetleri oldukça yoğun. Bunların tamamı yaş ortalaması oldukça düşük.

Yani cumhuriyet ideolojisinin çocukları. Modernizmin de kurbanları. Henüz yirmi yaşını doldurmamış bir genç annesini öldürüyor, evinde tutuyor, başında bekliyor. Gençlerin sapkınlıkları, hırsızlıkları, gaspları vs. bu çağın insanlarıdır. Şu bişimden, teknik konulardan yararlanan soyguncular da bu zamanın ve bu çağın çocuklarıdır. En sosyete insanlar modern soygunları yapıyorlar. Şu yakın zamanda sosyal medya üzerinden büyük kazanımları olan, hapse tıklan sonra da serbest bırakılanlar, bunlar bu ideolojinin çocukları.

Bu yeni dinin haramı, helali, kul hakkı yoktur. Bunlar tam anlamıyla modernizm dininin çocuklarıdır ve hatta Kemalizm ideolojisinin çocuklarıdır.

Başarıları sahiplenmek en kolay yol ve yöntem. Önemli olan bütüne bakmak. Bütüne göre değerlendirmede bulunmak. Örneğin kadınların voleybol başarısını sahiplenmek işin kolayı, ya diğerleri ne olacak? Peki, neden başarısızlıklar da kabullenilmiyor ya da hayat anlayışları. Yeri zamanı gelince "kul hakkı" deyimi kullanılıyor. Pek bu kul hakkının ölçüsünü belirleyen din, anlayış ve kültür hangisidir? Ahiret inancı, öte, cennet ve cehennem hangi inanca aittirler?

İçinde bulunduğumuz çağın insanının ne denli bir çürümeyle başa olduğu ortada. Bu çağ dindarları da kendine benzetti. Modernistler zaten o anlayışın temsilcileridir.

Bu çağın insanları hangi eğitim kurumlarının çocuklarıdır, hangi kültürün eserleridirler, hangi anlayışı temsil ediyorlar?